

Ya Benimsin Ya da Kara Toprağın

— SeyitAhmetUzun · 23 Kasım 2013

İlk önce gözlerine vurulmuştum. Aşk yüreğime yeşilin efsunundan girmişti. Ellerinden tutmuştum. Sahilin kenarında dalgalara dalmıştım. Elleri belimdeydi. Kulağıma ise tatlı hayaller vaat eden tılsımlar fısıldardı.

Martılar uçuşurdu gözlerimizde.

Aşk göklerin mavisinde özgürce sarılmaktı. Bazen bir ağacın altında dudaklarıma dokunurdu. Ben ise kendimden geçerdim.

Damarlarımda kan onun adıyla akıyordu. He an onu hayal ediyordum. Onsuz geçen saatlerim bir mahkumun hücre hapsi gibiydi.

Ne zaman ondan bir mesaj gelse, kalbim bir serçenin yüreği gibi masumca çarpardı.

Ah o gün yok mu o gün!

Hayallerim gözlerime çarpan bir fırtınanın şiddetiyle yerle bir oldu.

Bir tufan koşturdu kalbimde.

Gözlerimi ovaladım, sonra tekrar baktım. Belki rüyadır diye bir de çimdik attım kendime. Hayır hayır işte o ta kendisiydi.

Sevdiğim, aşkı, bir tanemdi. Kulağıma aşkı, dudaklarıma nefesini, yüreğime hayallerini fısıldayandı.

Yanında kızıl saçlı birisi vardı. Elleri onun da belindeydi. Dudakları ise dudaklarına yakındı.

Nefret ettim aşktan, sevmekten, sevimden.

Nefret ettim aşık olmaktan ve erkeklerden.

Yıkılan hayallerime ah ederek uzaklaştım.

Hatırladıkça öfkem kabarıyordu. Artık görüşmem mümkün değildi. İhanet en güvendiğim, yaslandığım tepeden esmişti. Hoyratça yağmalyordu duygularımı.

Gözlerime laf anlatamıyordum. Ağlıyordum hıçkırığa hıçkırığa. Kullanılmış bir meta gibi hissediyordum zavallı kendimi.

Yürüdüm... Ayaklarımı hissetmiyordum. Dalgaları seyretmek sıkıyordu yüreğimi. Onu hatırlamaktan, onu hatırlatan her şeyden nefret ediyordum.

Titreyen telefonuma baktım. 'Aşkım seni özledim' yazıyordu. Önce olsaydı ne kadar mutlu olurdum. Bir bulutun üstünde hissedirdim kendimi mesela. Ama şimdi bedeni kullanılmak için tebessüm maskeli biri tarafından taciz edildiğimi düşünüyordum.

Şiddet sadece fiziksel olmuyordu.

Ben şimdi duygularımın tahrihiyle en acımasız şiddete maruz kalıyordum.

O öfkeyle telefonu sahildeki kayalara çarptım. Hıncımı 'aşkı' yazan soğuk metal yığınından çıkarmaya çalışıyordum. Ama içimdeki fırtına dinmiyordu. Paçalara ayrılan telefonu aldım, ellerimle ikiye üçe ayırdıktan sonra denize fırlattım.

Titreyen ellerimle çantamdan çıkardığım sigarayı zorla yaktım. Çektiğim her nefeste onu içimden üflüyordum.

Gözlerime inanmıyordum. O geliyordu. Ben farkında olmadan hep onunla bulduğumuz sahile gelmiştim. O da mesaja karşılık alamayınca ihtimal beni burada aramış olmalıydı.

'Aşkım' sözleri yüreğimde bir karşılık bulmadı. İhanet dikenlerine takılan sözleri, gözlerimdeki nefrette eridi.

Şaşırılmıştı, böyle bir tepki beklemiyordu.

'Ne oldu aşkım ne var?'

'Yerin dibine gir e mi?'

'Ne oldu anlamadım, niye böyle davranıyorsun bir tanem?'

Hala yalan söylüyordu utanmadan. Gözleri şimdi efsunlu değildi, etkilemiyordu beni. Gözlerinin rengi pis kokan yosunları andırıyordu.

'Git başımdan! Bir daha da görmek istemiyorum seni! '

Arkamı döndüm. Dalgaların hırçın bir şekilde kayaları dövüşünü seyrettim. Galiba dalgalarda kayalara şiddet uyguluyordu. Hayat dalgalar kadar hırçındı ve hayatta kadın olmak zordu.

Biden kollarımda mengene gibi sert ellerini hissettim. Beni kendine çekmişti. Nefesini dudaklarımda hissettim.

Ben de o şiddetle çektim kendimi. Ve kayalarda hırçınlaşan dalgalara döndüm. Önümde dalgalar arkamda hayat hırçındı. Masum duygularla bağlanmak 'aşk' olarak değil, 'saf'lık olarak algılanıyordu. Ve ben kullanılıyordum. İzin vermeyecektim buna.

'Git' dedim, 'git beline sarıldığın, dudağına yapıştığın, o kızıl saçlı şıfıntıya git!' diye haykırdığımı hatırlıyorum. O sırada kayalara çarpan dalgaların suyu üstümüzü ıslattı.

'Sen sen nereden biliyorsun! Şey... O o sadece eğleniyordum onunla. Senin yerin ayrı bir tanem! Ne olur bırak bu nazı.'

'Ona da benim için söyledin mi aynı sözleri? Yoksa ben de mi senin gönül oyuncağınım?'

'Hayır aşkım asla... Sen ilk göz ağrısın. Senden asla vazgeçemem.'

Rüzgar kendisini daha şiddetli bir şekilde hissettiriyordu. Saçlarım dalgalar gibi hırçınlaşmıştı. Sözlerim de bir o kadar hırçındı.

'Ben vazgeçtim bile! Bir kadın ihanete asla unutamaz. Gözlerime bakarken söylediğin yalanları nasıl görmezlikten geleceğim? Başkasının bedeninde gezen ellerini bedenimde hissettiğimde... Hayır hayır bunu düşünmek bile istemiyorum. Git başımdan, giiiiiiiiit.'

Öfkelenmişti. Elleri titriyordu. Sigarasını yakmaya çalışıyordu, ama yakamıyordu. Yere attı, üstünü tepeledi. Sonra çakmağını kayalara çarptı. Paramparça olmuştu.

Ama benim kırılan kalbimin parçalarının yanında onun adı bile edilemezdi.

'Hayır' dedi sonra yüzüme sert bir tokat indirdi. O rüzgarlı havada suratımın yandığını hissediyordum. Sözlerim bir yanardağdan çıkmış kadar yakıcıydı.

'Git başımdan git! Bir daha seni görmek istemiyorum.'

Hıçkırıklara boğulmuşum. Gözyaşlarım yüzüme sıçrayan denizin sularına karışmıştı. Hızlı adımlarla oradan ayrılıyordum ki, tekrar önüme çıktı. Şimdi gözleri yeşil değildi. Kan kokuyordu gözleri ve ben korktum.

'Hayır bırakmam seni, ya benimsin ya da kara toprağın.'

'Senin olacağıma kara toprağa razıyım. İstemiyorum seni git giiiiit.'

Gökyüzü kararıyordu. Ben karnımda bir ılıkılık hissediyordum. Gözlerindeki kan kokusu ellerimdeydi. Birkaç defa daha hissettim karnımda metal aletin soğukluğunu.

'Seni kimseye yar etmem aşkım!'

Kimseye yar olmamıştım. Martılar gökyüzünde özgürce uçuyordu. Ben ise gençliğin heyecanı ile kişiliğini önemsemediğim kişinin gözlerinde bulduğumu sandığım aşka kurban olmuşum.

Dengemi kaybettim. Kayalıklara yuvarlandım. Başımı çaptığım yerden hırçın dalgaların koynuna düşmüştüm.

Aşk, bir psikopatın gözlerinde ölüme dönüşmüştü.

Elveda dalgalar kadar hırçın hayat elveda.

Elveda kendisine doyamadığım aşkın gizli dünyası elveda.

Elveda benim için üzülecek ailem elveda.

www.seyitahmetuzun.com